

**НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

На седници **Наставно-научног већа** Медицинског факултета у Београду, одржаној дана 08.06.2026. године, број 7/XVII-2/3-СБО именована је комисија за оцену завршене докторске дисертације под насловом:

„Ефекат радиофреквентне аблације у лечењу идиопатских вентрикуларних екстрасистола кроз петогодишње праћење пацијената“

кандидата др Слађане Божовић-Огаревић, запосленог на Институту за кардиоваскуларне болести „Дедиње“ у Београду.

Име и презиме ментора	Звање	Научна област	Установа у којој је запослен
др Небојша Тасић	Професор	Кардиологија	МФУБ

Комисија за оцену завршене докторске дисертације именована је у саставу:

Име и презиме члана комисије	Звање	Научна област	Установа у којој је запослен
др Сениша Стојковић	Професор	Кардиологија	МФУБ
др Петар Вуковић	Доцент	Кардиохирургија	МФУБ
др Владимир Игњатовић	Доцент	Кардиологија	ФМН Крагујевац

На основу анализе приложене докторске дисертације, комисија за оцену завршене докторске дисертације једногласно подноси Научном већу Медицинског факултета следећи

ИЗВЕШТАЈ

А) Приказ садржаја докторке дисертације

Докторска дисертација др Слађане Божовић-Огаревић написана је на укупно 66 стране и подељена је на следећа поглавља: увод, циљеви рада, материјал и методе, резултати, дискусија, закључци и литература. У дисертацији се налази укупно 7 табела, 12 графикона и 5 слика. Докторска дисертација садржи сажетак на српском и енглеском језику, биографију кандидата, податке о комисији и списак скраћеница коришћених у тексту.

У **уводу** је дат општи преглед идиопатских вентрикуларних екстрасистола (ВЕС), њихове карактеристике, етиологија, епидемиологија, патофизиологија и прогноза. Наведена је класификација према морфологији, учесталости, месту настанка и обрасцу јављања на електрокардиограму. Анализа ових карактеристика има значајан дијагностички и прогностички значај, јер омогућава процену порекла аритмије, идентификацију потенцијалне структурне болести срца и усмеравање даљег дијагностичког и терапијског приступа. Обрађена је клиничка презентација и дијагностика. Размотрени су модалитети лечења, од медикаментне терапије до катетерске аблације фокуса ове аритмије.

Посебан освет у уводном делу односи се на разумевања дугорочних клиничких и електрофизиолошких исхода радиофреквентне катетерске аблације идиопатских вентрикуларних екстрасистола пореклом из излазних трактова комора, систематској анализи дугорочне одрживости супресије аритмије, квантификованог смањења ВЕС оптерећења, промени у примени антиаритмијске терапије, као и у евалуацији функције леве коморе током продуженог периода праћења.

Циљеви рада су прецизно дефинисани.

Општи циљ истраживања био је да се процене ефикасност и безбедност радиофреквентне катетерске аблације у лечењу идиопатских ВЕС пореклом из излазних трактова комора, као и њени дугорочни клинички и електрофизиолошки ефекти. Специфични циљеви истраживања били су да се утврди учесталост локализације аритмогеног фокуса у излазним трактovima комора, процене акутни и дугорочни исходи радиофреквентне катетерске аблације у зависности од места порекла аритмије, идентификују клинички и електрофизиолошки предиктори дугорочног процедуралног успеха, квантификује смањење ВЕС оптерећења, анализирају промене у примени антиаритмијских лекова и процене промене функције леве коморе током дугорочног праћења.

У поглављу **материјал и методе** је наведено да је истраживање спроведено као ретроспективна, моноцентрична, опсервациона студија у Институту за кардиоваскуларне болести „Дедиње“. Студију је одобрио Етички одбор Института, а сви испитаници су пре укључивања потписали информисани пристанак. У студију су укључени одрасли пацијенти са симптоматским идиопатским вентрикуларним екстрасистолама пореклом из излазних трактова комора, код којих је урађена радиофреквентна катетерска аблација. Ретроспективно су прикупљени демографски,

клинички, ехокардиографски и процедурални подаци, као и подаци о дугорочном праћењу. Испитаници су клинички, ехокардиографски уз квантификацију броја ВЕС 24-часовним Холтер ЕКГ мониторингом, праћени након 3 месеца, 12 месеци и 5 година од интервенције. Процењивани су акутни и дугорочни успех аблације, промене у оптерећењу ВЕС, функцији леве коморе, примени антиаритмијске терапије и појави процедуралних компликација.

У поглављу **резултати** детаљно су описани и јасно представљени сви добијени резултати.

Дискусија је написана јасно и прегледно, уз приказ података других истраживања са упоредним прегледом добијених резултата докторске дисертације.

Закључци сажето приказују најважније налазе који су проистекли из резултата рада. Коришћена **литература** садржи списак од 88 референце.

Б) Провера оригиналности докторске дисертације

Провера оригиналности докторске дисертације извршена је коришћењем програма iThenticate, у складу са Правилником о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 204/18). Утврђени Similarity Index износи 7%. Уочена подударност односи се претежно на библиографске податке, стандардне научне и медицинске термине, цитате, називе институција и претходно публиковане резултате истраживања докторанда који су проистекли из ове докторске дисертације. На основу извршене анализе може се закључити да не постоје елементи који би указивали на плагијат или довели у питање оригиналност докторске дисертације.

Ц) Кратак опис постигнутих резултата

У истраживање је укључен 101 пацијент са идиопатским вентрикуларним екстрасистолама (ВЕС) пореклом из излазних трактова комора, од укупно 146 пацијената подвргнутих катетер аблацији. Просечна старост испитаника износила је $40,5 \pm 8,5$ година, а већину су чиниле жене (55,4%). ВЕС су најчешће потицале из излазног тракта десне коморе (67,3%), док су мономорфне ВЕС биле присутне код 78,2% пацијената.

Акутни процедурни успех постигнут је код 88,1% пацијената, а након пет година одржан је код 80,2%, без значајног опадања током праћења. Није утврђена статистички значајна

разлика у успеху између десног и левог излазног тракта, иако је уочен тренд бољих резултата код десностраних аритмија.

Након аблације дошло је до значајног и трајног смањења оптерећења ВЕС, са медијане од 21,89% пре интервенције на 0,09% након пет година ($p < 0,001$). Систолна функција леве коморе остала је очувана током читавог периода праћења.

Забележено је значајно смањење потребе за антиаритмијском терапијом, посебно примене бета-блокатора и антиаритмика класе IC и III ($p < 0,001$). Стопа компликација износила је 3%, при чему су све биле минорне и повезане са васкуларним приступом, без великих кардиоваскуларних догађаја или процедуралног морталитета.

Мултиваријантна логистичка регресиона анализа показала је да су мономорфна морфологија ВЕС ($OR=75,4$; $p < 0,001$) и процедурни успех након 12 месеци ($OR=49,3$; $p=0,001$) независни предиктори дугорочног процедурног успеха. Модел је показао високу дискриминативну способност ($AUC=0,96$; Nagelkerke $R^2=0,74$).

Д) Упоредна анализа докторске дисертације са резултатима из литературе

Резултати ове докторске дисертације у великој мери су у сагласности са налазима савремене литературе. Висока стопа акутног и дугорочног процедуралног успеха радиофреквентне катетерске аблације идиопатских вентрикуларних екстрасистола одговара резултатима мултицентричног регистра Latchamsetty и сарадника, као и студија Penela и сарадника и Cronin и сарадника, које показују да је катетерска аблација метода избора код симптоматских идиопатских вентрикуларних аритмија са дугорочном успешношћу од око 70–90%. Доминантна локализација аритмогеног фокуса у излазном тракту десне коморе у складу је са налазима Lermana и Yamada, који наводе да већина идиопатских вентрикуларних екстрасистола потиче из ове регије.

Добијени резултати потврђују и налазе претходних студија да радиофреквентна катетерска аблација доводи до значајног и трајног смањења оптерећења вентрикуларним екстрасистолама, смањења потребе за антиаритмијском терапијом и очувања функције леве коморе. Посебан научни допринос дисертације представља идентификација мономорфне морфологије вентрикуларних екстрасистола и процедуралног успеха након 12 месеци као независних предиктора дугорочног успеха лечења, што је у складу са

запажањима Latchamsetty и сарадника, али је додатно потврђено у оквиру петогодишњег праћења хомогене популације болесника без структурне болести срца. Управо дугорочно праћење у трајању од пет година, уз систематску процену клиничких и електрофизиолошких исхода, представља један од најзначајнијих оригиналних доприноса ове докторске дисертације.

Е) Објављени радови који чине део докторске дисертације

Bozovic-Ogarevic S, Bukumiric Z, Kojic D, Bojic M, Grbovic A, Tasic D, Dekic D, Rankovic-Nicic L, Panic S, Filipovic M, et al. *Long-Term Outcomes After Radiofrequency Catheter Ablation of Idiopathic Outflow Tract Premature Ventricular Contractions*. Medicina. 2026;62:813. doi:10.3390/medicina62050813. M22; ИФ: 2,9 (JCR 2025).

Божовић Огаревић С., Којић Д., Тасић Н. *Radiofrekventna ablacija u lečenju idiopatskih ventrikularnih aritmija*. Medicinski podmladak. 2030;81(1). DOI: 10.5937/mp81-64749.

Ф) Одлуке Етичке комисије Факултета и остале неопходне етичке одлуке

Истраживање за докторску дисертацију др др Слађане Божовић-Огаревић је спроведено уз сагласност Етичке Комисије Медицинског факултета Универзитета у Београду од дана 16.09.2024. године под бројем: 25/IX-10 и Етичким одбором здравствене установе 13.12.2023. године, под бројем 7548.

Г) Закључак (образложење научног доприноса)

Докторска дисертација **„Ефекат радиофреквентне аблације у лечењу идиопатских вентрикуларних екстрасистола кроз петогодишње праћење пацијената“** др Слађане Божовић-Огаревић, представља оригинални научни допринос који се огледа се у потврди дугорочне ефикасности и безбедности радиофреквентне катетерске аблације у лечењу идиопатских вентрикуларних екстрасистола пореклом из излазних трактова комора, кроз петогодишње праћење пацијената. Резултати показују трајну супресију аритмије, значајно смањење оптерећења вентрикуларним екстрасистолама, смањену потребу за антиаритмијском терапијом и очување функције леве коморе. Посебан допринос представља идентификација предиктора дугорочног процедуралног успеха, што омогућава бољу селекцију пацијената и примену персонализованог терапијског приступа. Добијени резултати доприносе унапређењу стратификације ризика и потврђују да радиофреквентна катетерска аблација, поред ублажавања симптома, може

повољно утицати на природни ток болести и побољшати дугорочне клиничке исходе и квалитет живота пацијената.

Ова докторска дисертација је урађена према свим принципима научног истраживања. Циљеви су били прецизно дефинисани, научни приступ је био оригиналан и пажљиво изабран, а методологија рада је била савремена. Резултати су прегледно и систематично приказани и дискутовани, а из њих су изведени одговарајући закључци.

На основу свега наведеног, и имајући у виду досадашњи научни рад кандидата, комисија предлаже Научном већу Медицинског факултета Универзитета у Београду да прихвати докторску дисертацију др Слађане Божовић-Огаревић и одобри њену јавну одбрану ради стицања академске титуле доктора медицинских наука.

У Београду, 13.07.2026.

Чланови Комисије:

Проф. др Синиша Стојковић

Доц. др Петар Вуковић

Доц. др Владимир Игњатовић

Ментор:

Проф. др Небојша Тасић
